

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

28. april 2022

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 201 (Alm. del) af 25. marts 2022 stillet efter ønske fra (MFU) Alex Vanopslagh (LA)

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for påvirkningen på den langsigtede finanspolitiske holdbarhed ved, at indekseringsmekanisme i Velfærdsaftalen stopper ved henholdsvis 69, 70, 71, 72, 73, 74 og 75 år?

Svar

Levetidsindeksering af folkepensionsalderen blev indført med Velfærdsaftalen (2006) og yderligere fremrykket i forbindelse med Tilbagetrækningsreformen (2011). Indekseringen indebærer, at folkepensionsalderen hæves således, at den forventede pensionsperiode på sigt udgør 14½ år (målt ved 60-åriges restlevetid).

En folkepensionsalder med de af spørgeren angivne forudsætninger vil indebære en svækkelse af den finanspolitiske holdbarhedsindikator, da yngre årgange vil opnå en længere pensionsperiode og et kortere arbejdsliv end efter gældende regler, idet førstnævnte indebærer øgede offentlige udgifter til social pension og sidstnævnte indebærer lavere skatteindtægter. Det bemærkes i øvrigt, at en fastholdelse af folkepensionsalderen ikke blot ville forværre de offentlige finanser og mindske robustheden over for ændret levetidsudvikling, men vil gennemsnitlig set også betyde en lavere livsindkomst for de berørte.

Af tabel 1 fremgår fra hvilket år de i spørgsmålet angivne niveauer for folkepensionsalderen vil blive nået, samt virkningen på den finanspolitiske holdbarhedsindikator af en sådan fastholdelse. Det bemærkes, at med den nuværende befolkningsprognose og de gældende regler for indeksering, bliver folkepensionsalderen ikke 72 år på noget tidspunkt, idet folkepensionsalderen forventes at blive 71½ år i 2050 og 72½ år ved næste indeksering i 2055. I tabellen er der derfor vist såvel en fastholdelse på 71½ år som en fastholdelse på 72½ år.

En fastholdelse af folkepensionsalderen på 72½ år fra 2055 vurderes at svække holdbarheden omtrent svarende til den positive holdbarhed, der er efter gældende regler. En fastholdelse på 72½ år fra 2055 vurderes således at være det lavest mulige niveau foreneligt med et forløb, som er omtrent netop holdbart, givet de nuværende forudsætninger og beregningstekniske antagelser. En fastholdelse af fol-

kepensionsalderen på et givet niveau vil under alle omstændigheder betyde, at robustheden af de offentlige finanser – og dermed finansieringen af de offentlige udgifter – over for ændringer i levetidsudviklingen ville blive markant reduceret i forhold til et princip, hvor aldersgrænserne i pensionssystemet reguleres med udgangspunkt i levetidsudviklingen.

Tabel 1

Virkning på finanspolitisk holdbarhedsindikator ved ændrede folkepensionsaldr

	Finanspolitisk holdbarhedsindikator		Forskel	
	Pct. af BNP	Mia. kr. (2022-niveau)	Pct. af BNP	Mia. kr. (2022-niveau)
<i>Opdateret 2025-forløb: Grundlag for udgiftslofter 2025, august 2021</i>	1,1	27		
Fastholdt folkepensionsalder på 69 år fra 2035	-1,1	-28	-2,2	-55
Fastholdt folkepensionsalder på 70 år fra 2040	-0,7	-18	-1,8	-45
Fastholdt folkepensionsalder på 71 år fra 2045	-0,3	-9	-1,4	-36
Fastholdt folkepensionsalder på 71½ år fra 2050	-0,2	-4	-1,2	-31
Fastholdt folkepensionsalder på 72½ år fra 2055	0,1	3	-0,9	-23
Fastholdt folkepensionsalder på 73 år fra 2060	0,3	7	-0,8	-20
Fastholdt folkepensionsalder på 74 år fra 2070	0,6	14	-0,5	-13
Fastholdt folkepensionsalder på 75 år fra 2080	0,8	20	-0,3	-7

Anm.: Der er afrundet til 1 decimal i opgørelsen af virkningen på holdbarhedsindikatoren opgjort i pct. af BNP og nærmeste hele mia. kr. i tabellen.

Kilde: DREAM, Danmarks Statistik, *Opdateret 2025-forløb: Grundlag for udgiftslofter 2025* og egne beregninger.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister